

Ο Άγιος Δήμος, ο εκ Μακράς Γεφύρας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

Η μνήμη του Νεομάρτυρος αγίου Δήμου, του εκ Μακράς Γεφύρας της Ανατολικής Θράκης, τιμήθηκε στο Κάστρο του Διδυμοτείχου, την Τετάρτη 10 Απριλίου, ημέρα της επετείου του μαρτυρίου του.

Να σημειωθεί ότι η Μακρά Γέφυρα (Ουζούν Κιοπού), ο τόπος καταγωγής του αγίου, βρίσκεται απέναντι από το Διδυμότειχο, λίγα μόλις χιλιόμετρα από τον ποταμό Έβρο, που είναι το σύνορο με την γειτονική χώρα. Στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό του Αγίου Αθανασίου, όπου φυλάσσεται εικόνα του αγίου, ιερούργησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός την Θεία Λειτουργία των Προηγιασμένων Δώρων και εκκλησιάσθησαν οι μαθητές του 1ου Δημοτικού Σχολείου Διδυμοτείχου, οι πλείστοι των οποίων μετέλαβαν των Αχράντων Μυστηρίων.

Ο Σεβασμιώτατος απευθυνόμενος στους μικρούς μαθητές, μεταξύ άλλων, τους είπε· «Την Αγία μας Εκκλησία μετά τον Κύριο και την Θεοτόκο κοσμοούν και στηρίζουν ανά τους αιώνες τα αίματα και οι προσευχές των ανωνύμων και επωνύμων αγίων Της. Των μαρτύρων του σταδίου και των μαρτύρων της συνειδήσεως. Οι μάρτυρες του σταδίου κατέθεσαν την πίστη και την αγάπη τους προς τον Θεό ενώπιον των ισχυρών, των τυράννων και των απίστων, και αψηφώντας για τη ζωή τους υπέγραψαν αυτή την κατάθεση με το τίμιο αίμα τους. Ανάμεσα σ' αυτό το νέφος των μαρτύρων ξεχωρίζουν εκείνοι που άθλησαν μετά την άλωση της Κωνσταντι-νουπόλεως, στα ζοφερά χρόνια της Τουρκοκρατίας, και πλήρωσαν με τη ζωή τους την άρνηση τους να προδώσουν το πρόσωπο του Χριστού. Αυτή η άθληση ενδυνάμωσε ασθενείς στην πίστη και προσέφερε ανεκτίμητες υπηρεσίες στη σκλαβωμένη Ρωμιοσύνη, που έβλεπε να επανα-λαμβάνονται στις ημέρες τους οι άθλοι των μαρτύρων των πρώτων αιώνων. Οι νεομάρτυρες προέβαλαν την ευγενέστερη και αποτελεσματικότερη αντίσταση στο μισόχριστο δυνάστη με φόρο τον ίδιο τους τον εαυτό» και κάλεσε τους νεαρούς μαθητές να μην συμβιβάζονται στη ζωή τους και να μην ξεπουλούν τα ιδανικά και τις αξίες της φυλής μας, αλλά να εμπνέονται από τους μάρτυρες

της Εκκλησίας και στη συγκεκριμένη περίπτωση από το παράδειγμα του Νεομάρτυρος αγίου Δήμου.

Βίος του αγίου Νεομάρτυρος Δήμου

Ο άγιος νεομάρτυς Δήμος, ο αλιεύς, υπήρξε πρότυπο απλοϊκού ανθρώπου με βαθιά πίστη, που τον οδήγησε στην εκούσια θυσιαστική προσφορά και την ένδοξη άθληση. Καταγόταν από την Μακρά Γέφυρα της Ανατολικής Θράκης και ασκούσε το επάγγελμα του αλιέως στα ιχθυοτροφεία της Σμύρνης. Η εργασία του όμως δεν απέδιδε οικονομικά οφέλη και ο εικοσιπεντάχρονος νεαρός δύσκολα τα έβγαζε πέρα. Το αφεντικό του ήταν Τούρκος και παρά τις προσφερόμενες σ' αυτόν υπηρεσίες- έμενε πάντα χρε-ωμένος. Έτσι, όταν αγόρασε το ιχθυοτροφείο άλλος Τούρκος, ο Δήμος έκρινε ασύμφορη τη συνεργασία μαζί του και απομα-κρύνθηκε. Αυτή όμως η άρνηση συνεργασίας με το καινούργιο αφεντικό του αμοί-φθηκε με τη συκοφαντική δυσφήμιση του ότι τάχα είχε ορκισθεί, ότι θα αλλαξοπιστήσει και πως θα γίνει δηλαδή μωαμεθανός.

Μάζεψε, λοιπόν, αρκετούς ψευδομάρτυρες ο Τούρκος, για να γίνει περισσότερο πιστευτός, και μαζί με αυτούς οδήγησε τον Δήμο στον Κριτή. Εκεί ό νεαρός μάρτυρας με παρρησία και θάρρος πού αντλούσε από τον Χριστό μας, που δίδασκε

ότι και όταν ακόμη σας παρα-δώσουν ενώπιον βασιλέων και ηγεμόνων «μη προμελετάν τί απολογηθηναι· εγώ δώσω υμίν στόμα και σοφίαν» (Λουκ. κα' 14), ομολόγησε την πίστη του στον Χριστό και την απόφαση του να χύσει ακόμη και το αίμα του για την αγάπη Του. Αυτή ή θαρραλέα απάντη-ση του ήταν το έναυσμα του μαρτυρίου του Δήμου, πού το υπέμεινε με καρτερία ανείπωτη. Τον φυλάκισαν και του έσφιξαν τα πόδια σ' ένα κούτσουρο γεμάτο αιχμη-ρά αντικείμενα, για να αυξήσουν τον πόνο. Δεν στάθηκαν όμως τα βασανιστήρια ικανά να μειώσουν τη δύναμη της πί-στεως του νεαρού αλιέως. Στο κε-νό έπεφταν οι κολακείες και οι υποσχέσεις του Κριτή για ζωή τρυφή και ωραία αν αλλαξοπιστούσε, ακόμη και οι απειλές του για περισσότερα και επώ-δυνα βασανιστήρια. Ο αποκεφαλισμός του δεν άργησε να ακο-λουθήσει και πραγματοποιήθηκε στη Σμύρνη στις 10 Απριλίου του έτους 1763.

Οι χριστιανοί της περιοχής, αφού πλήρωσαν τους δήμιους, πήραν το μαρτυρικό λείψανο και το έθαψαν στο ναό του Αγίου Γεωργίου. Ο Χριστός μας, για να τιμήσει τον μάρτυρα, τον κα-τέστησε πηγή θαυμάτων αστείρευτη. Έτσι πτωχού πληγωμένου ράφτη το δάκτυλο θεράπευσε, την ασθένεια οφθαλμών γυναικός ιάτρευσε και την κεφαλαλγία ταπεινού ικέτου του απεμάκρυνε. Τρία χρόνια μετά το ηρωικό μαρτύριο του νεομάρτυρα Δή-μου έγινε η ανακομιδή των τιμίων λειψάνων του. Κατά την ώρα της εκταφής αυτά απέπνεαν άρρητη ευωδιά, πού έκανε όλους τους παρευρισκομένους να θαυμάσουν και να αναφωνήσουν: «Τίς Θεός μέγας ως ό Θεός ημών»! Ο ιερομόναχος Ματθαίος ο Χίος, πού βοήθησε στην ανακομιδή, πήγε μετά σε κάποια συνοι-κία της Σμύρνης, πού έμεναν πολλοί συμπατριώτες του. Ένας από αυτούς αισθανόταν γλυκύτατη ευωδιά να εξέρχεται από τα ράσα του. Στην ερώτηση του, απάντησε ότι τα λείψανα του νεομάρτυρος ευωδιάζαν και η άϋλη και άρρητη αυτή ευωδιά μετα-φέρθηκε και στα ενδύματα του για πιστοποίηση του θαυμαστού αυτού γεγονότος, πού τιμά τον αθλητή Δήμο και δοξάζει το με-γάλο αθλοθέτη Χριστό.